

15 Αυγούστου 2022

Τό Δεύτερο Πάσχα τῶν Ὁρθοδόξων (Εὐθύμιος Στύλιος Μητροπολίτης Ἀχελώου)

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία](#) / [Θεολογία και Ζωή](#) / [Ορθόδοξη πίστη](#)

«Ἐν τῇ κοιμήσει τόν κόσμον οὐ κατέλιπες, Θεοτόκε»

Προοίμιον: Μέ ιδιαίτερη χαρά γιορτάζει σήμερα ο ὀρθόδοξος ἑλληνικός λαός τήν ἑορτή τῆς Παναγίας. Αὐτό, ἄλλωστε, φανερώνει καί τό γεγονός ὅτι ἀπό τούς 8000 περίπου ἑνοριακοὺς ναοὺς πού ὑπάρχουν στή Χώρα μας, οἱ 2000 εἶναι ἀφιερωμένοι στήν Παναγία. Γεννᾶται ὁμως τό ἐρώτημα, γιατί ἑορτάζουμε μέ τόση χαρά, ἐνῶ τό γεγονός στό ὁποῖο ἀναφέρεται ἡ σημερινή ἡμέρα δέν εἶναι χαρμόσυνο, ἀλλά λυπηρό, ὅπως εἶναι ὁ θάνατος τῆς Παναγίας;

α. Ὁ θάνατος-κοίμηση: Τό γεγονός στό ὁποῖο ἀναφέρεται ἡ σημερινή μέρα, εἶναι ὄντως ὁ θάνατος τῆς Παναγίας. Διότι ἦλθε ἡ ὥρα τοῦ θανάτου καί γιά τήν Παναγία. Τόσο ἡ ὑμνογραφία τῆς Ἐκκλησίας μας ὅσο καί ἡ εἰκονογραφία της παρουσιάζουν μέ ζωηρά χρώματα τό γεγονός αὐτό. Οἱ Ἀπόστολοι, ἐνῶ ἦσαν διασκορπισμένοι στά πέρατα τῆς γῆς, μέ εἰδικό θαῦμα, συγκεντρώνονται στό σπιτί τῆς Παναγίας στή Γεθημανῆ καί κηδεύουν τό πανάχραντο καί πανάγιο σῶμα της.

Ἄλλι' ἐνῶ πρόκειται περί τοῦ θανάτου τῆς Παναγίας, ἡ σημερινή ἑορτή δέν λέγεται «ὁ θάνατος» τῆς Θεοτόκου ἀλλά ἡ «κοίμηση τῆς Θεοτόκου»! Γιατί; Διότι ὁ θάνατος, μετά τήν ἀνάσταση τοῦ Χριστοῦ, τήν ὁποία εἶδε καί ἡ Θεοτόκος, δέν ἦταν πλέον παρά ἕνας ὕπνος, μία προσωρινή κοίμηση. Ἀπό τήν ἐποχή, μάλιστα, ἐκείνη, οἱ χριστιανοί πού πεθαίνουν δέν λέγονται «νεκροί», ἀλλά «κεκοιμημένοι» καί οἱ χῶροι ὅπου τούς ἐνταφιάζουν δέν λέγονται πιά νεκροταφεῖα, ἀλλά «κοιμητήρια»!

β. Μετάσταση-ἀνάσταση: Ἀφοῦ οἱ Ἀπόστολοι κήδευσαν καί ἐνταφίασαν τό ἱερό

σκήνωμα τῆς Θεοτόκου, ὑστέρα ἀπό τρεῖς μέρες, κατά τήν παράδοση, χρειάσθηκε νά ἀνοίξουν τόν τάφο. Καί ὦ τοῦ θαύματος! Τό σῶμα τῆς Παναγίας ἔλειπε. Τό πράγμα ἦταν συνταρακτικό καί ἄρχισε νά ἀπασχολεῖ τήν Ἐκκλησία: «τί ἔγινε τό σῶμα τῆς Παναγίας;» Τήν ἀπάντηση καί πίστη τῆς Ἐκκλησίας τήν διατύπωσε ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὁ Δαμασκηνός: Τό σῶμα τῆς Παναγίας, μέ ἐνέργεια τῆς θείας Χάρης «μετέστη» στόν οὐρανό. Μέ ἄλλα λόγια, τό σῶμα τῆς Παναγίας, μέ θεϊκή ἐνέργεια, ἄλλαξε κατάσταση ὑπάρξεως καί πέρασε ἀπό τήν κατάσταση τοῦ θανάτου στήν κατάσταση τῆς ζωῆς. Ἡ «μετάσταση», ἐπομένως, τῆς Παναγίας εἶναι μιὰ πρώτη ἀνάσταση ποῦ ἐνήργησε ὁ Χριστός, τιμώντας ἰδιαίτερα τήν Θεοτόκο καί μητέρα του. Γι' αὐτό, λοιπόν, χαίρεται ἡ Ἐκκλησία. Διότι στή «μετάσταση» τῆς Παναγίας προγεύεται τήν κοινή ἀνάσταση τῶν ἀνθρώπων. Μέ τόν τρόπον αὐτό, ἡ «μετάσταση» τῆς Θεοτόκου γίνεται τό δεύτερο Πάσχα τῶν Ὁρθοδόξων.

Ἐπίλογος: Ὑπάρχει, ὅμως, καί κάτι ἄλλο, πολύ σημαντικό γιά μᾶς: ἐνῶ ἡ Παναγία «μετέστη» ἀπό τή γῆ στόν οὐρανό, ἐν τούτοις «τόν κόσμον οὐ κατέλιπε». Ὅπως ὁ Χριστός ὑποσχέθηκε πῶς θά εἶναι κοντά μας «πάσας τάς ἡμέρας ἕως τῆς συντέλειας τοῦ αἰῶνος» (Ματθ. κη' 20), ἔτσι καί ἡ Παναγία εἶναι κοντά μας, ὅπως ἀποδεικνύουν τά ἄπειρα θαύματά της.

(1975)

Πηγή: agiazoni.gr